

gaa Ægteskab, skal de træffe Bestemmelse om, i hvilken Tro Børnene af Ægteskabet skal opdrages, hvilket skal være enten Folkekirkens eller en af Parternes Tro. For det første vil jeg gerne spørge den højtærede Justitsminister: Hvilken Betydning har denne Erklærings Afgivelse for Fremtiden? I Tider, hvor der religiøst agiteres saa meget, vil der ogsaa kunne ske adskillige Troskifter i Løbet af et Menneskes Liv, og det kan meget nemt ske, at i det Øjeblik Bestemmelsen om, at Barnet skal opdrages i den ene eller den anden Tro, skal gennemføres, har de vedkommende ikke den samme Tro som den Gang, de afgav Erklæringen. Men dernæst: Hvorfor har Ministeren saa ikke indsat en Række andre Bestemmelser med Henblik paa Forhold, hvorom der kan opstaa Uenighed mellem Ægtefællerne? Ægtefællerne lever f. Eks. ude paa Landet, og der opstaar Diskussion mellem Faderen og Moderen om, hvorvidt Drengen skal i en Friskole eller i Kommunens Skole, og der bliver meget alvorlig Uenighed, for Faderen siger: Jeg vil gerne have ham i Friskolen, for saa kan han forsømme lidt mere, og saa kan jeg benytte ham saa meget mere til Arbejde hjemme i min Bedrift, og Moderen siger: Nej, jeg vil gerne have ham i Kommunens offentlige Skole, for saa lærer han mest. Hvorfor i Alverden skal der ikke ogsaa afgives en Erklæring med Henblik paa dette Spørgsmaal om Skolegangen, der er lige saa vigtigt og afgørende for Barnets Fremtid? Og saaledes kan vi blive ved med en Række andre Spørgsmaal, hvorom der under Ægteskabet kan opstaa Strid mellem de to Parter. Hvorfor skal der ikke lige saa vel ske en Afgørelse om disse Spørgsmaal i Forvejen? Jeg forstaar ikke, hvorfor det religiøse Spørgsmaal skal stilles i Forgrunden, og jeg maa ligesom mit Parti i Landstinget foreslaa, at denne Paragraf udgaar — den fandtes, saavidt jeg husker, heller ikke i det Zahleske Forslag.

Jeg kommer dernæst til Afsnittet om Lysning, hvor mine Partifæller i Landstinget stillede Forslag om, at hele Lysningsinstituttet skulde ophæves. Jeg vil i den Anledning spørge den højtærede Minister, om han kan oplyse noget om, hvor mange Protester der under Lysningsfristen er rejst mod Indgaaelse af Ægteskab, om overhovedet Lysningsinstituttet har haft

nogen som helst Betydning. Jeg er saa lykkelig, at jeg er blevet gift uden Lysning og uden noget Kongebrev eller Vielsesbrev, efter oppå et Sorenskriverkontor i Norge at have indleveret en Fødselsattest og en Kokoppeattest. Tre Dage efter blev jeg gift; jeg slap for hele denne Lysningshistorie, jeg slap for Tinglæsningshistorien, og jeg slap for hele dette Læs af Attester, der her foreslaas. Men jeg vil dog spørge den højtærede Justitsminister, som jo elsker Attester: Hvorfor skal vi ikke ogsaa have Kokoppeattester her i Landet? De forlanges i Norge af dem, der agter at indgaa Ægteskab. For hele Lysningsinstituttet kan jeg ikke se, at der i Landstinget er blevet anført nogen Begrundelse, og jeg vil derfor gerne spørge, om den Sikkerhed, Lysningen skulde bevirke, nemlig at der ikke blev indgaaet Ægteskaber, som stred imod de til enhver Tid foreskrevne Ægteskabsbetingelser, virkelig har vist sig at være til Stede og hvor ofte.

Med Hensyn til de Attester, som skal foreligge, for at Ægteskaber skal kunne indgaaes, skal jeg ikke komme ind paa de to Forhold, jeg nævnte før, om Fattigunderstøttelse og om Trossamfund; men jeg skal kun beklage, at saa mange af Attesterne og ogsaa den om veneriske Sygdomme maa afgives paa Tro og Love, thi man ved jo, hvor usikre saadanne Erklæringer er. Jeg tror derfor, det vil være naturligt, at Udvalget undersøger, om det ikke er muligt at faa en anden og bedre Formulering af 5te Stykke i § 21. Men jeg erkender, at det er et meget vanskeligt Omraade, og Landstinget har jo ment, at det var den bedst mulige og fornuftigste Form, der her er valgt.

Dernæst vil jeg med Hensyn til § 26, som handler om Fritagelse for Lysning ved kongelig Bevilling, ved Vielsesbrev, eller hvad det nu kaldes, sige, at det forekommer mig, at det er ganske uanstændigt, at man paa dette Omraade betragter Ægteskabet som et Skattobjekt. Jeg tror, at baade den højtærede Justitsminister og Venstres ærede Ordførers Motivering for at bevare denne Institution er den, at det er et dejligt Skattobjekt. Hvis samtlige Borgere altsaa, naar de skal indgaa Ægteskab, var saa fornuftige at ville undgaa den overflødige Lysning, vil man altsaa skaffe Statskassen endnu